

קטע לקריאה

שיטת אלקנה - עת לקום ולעשות! / הרב אלי סדן

"אלקנה ואשתו, בניו ואחיותיו וכל קרוביו היה מעלה עמו לרגל, ובאים ולנים ברחובה של עיר, והייתה המדינה מרגשת והיו שואלין אותן להיכן תלכו? ואומרים לבית ה' שבשילה, שמשם תצא תורה ומצות, ואתם למה לא תבואו עמנו ונלך יחד? מיד עיניהם משגרות דמעות ואומרים להם נלך עמכם? ואומרים להם הן, עד לשנה הבאה חמשה בתים, לשנה אחרת עשרה בתים, עד שהיו כלם עולים. ובדרך שהיה עולה שנה זו - לא היה עולה שנה אחרת, עד שהיו כולם עולים, אמר לו הקב"ה אלקנה! אתה הכרעת את ישראל לכף זכות, וחנכתם במצות, וזכו רבים על ידך, אני אוציא בן ממך שיכריע את ישראל לכף זכות ויחנך אותם במצות, הא למדת שבשכר אלקנה שמואל".

הוא לא ארגן הפגנות, גם לא הטיף, ובוודאי לא עשה מהפכות צבאיות או מהפכות אלימות מסוג אחר. אלא עשה דבר אחד - המכונה בטרמינולוגיה המודרנית "דוגמא אישית". הוא קבע לעצמו את היעד - לחבר את עם-ישראל למרכז היחידי המסוגל לחבר אליו את העם, דרך מקום השראת השכינה באומה. באותם ימים היה זה משכן שילה. המרכז הרוחני הוא גם מה שיכול להיות מרכז חברתי, ואלקנה רצה לחבר את עם-ישראל למשכן שילה.

לפני שאתה רוצה 'להחזיר בתשובה' את ההוא ממר"צ ומהשומר-הצעיר, קח לך קודם כל אנשים קרובים - "בניו ואחיותיו וכל קרוביו היה מעלה עמו לרגל". תחילה, מרכז סביבו את האנשים הקרובים אליו, ולא רק אלו הקרובים אליו ביולוגית, אלא קרובים במנטאליות, בשפה, על-מנת ללכת יחד. ואותה חבורה קטנה של אנשים אשר מבינים עניין ויודעים מה עליהם לעשות אותה הוא מטפח. הוא הולך וגדל ומצטרפים אליו כוחות נוספים. "והיו באים

ולנים ברחובה של עיר והייתה מדינה מרגשת והיו שואלים אותם להיכן תלכו?"

לאדם בודד, בחור טוב ככל שיהיה, בעל הופעה מעניינת ככל שתהיה, לא מקדישים תשומת לב מיוחדת. אבל כשיש חבורה איכותית שהולכת ותופחת, הולכת וגדלה, זה כבר משהו!

בעיצומה של תקופה מלאת סיבוכים, מופיע פתאום כוח, לא אדם בודד, כי אדם בודד איכותי נמצא בכל מקום, אלא חבורה שהולכת ועולה ויוצרת כבר תופעה "והייתה מדינה מרגשת והיו שואלים אותם להיכן תלכו?"

והם משיבים מה שלהם הוא מובן מאליו: לבית ה' שבשילה שמשם תצא תורה ומצוות, והלוא אנחנו כולנו בני עם אחד, עם לב אחד, מוח אחד, בואו אתנו ונלך ביחד.

